

कतोपवासकालमध्ये भास्वरं पूजयेत्तरः । जने यन्मात्रे
दातव्यास्तुरमा ब्राह्मणाय तु । प्राप्याग्नेधस्य फलं
यथावन्नोक्तानवाप्याय पुनर्न्दरस्य । उपोष्य राजन् !
सधिरस्य फलं सायुज्यमायाति दिवाकरस्य ।

तृप्तिप्राप्ति इतीयात्रतं विष्णु धर्मोत्तरे "तृतीयाः श्रावणं कृष्णा वा
 च श्रावणसंयुता"। श्रावणोऽत्र पौर्णमास्यन्तोमासो प्राज्ञः
 अतः श्रावणकृष्ण इतीयायाः श्रावणयुक्तत्वं न दुर्घटम् ।
 'तस्यां संपूज्य गोविन्द' तृप्तिमप्राप्तवान्नुयात् ।

तेजःसंक्रान्तिवत् स्फन्दुः । "अथान्यां सम्यग्ज्ञानि तेजः-
संक्रान्तिवत्तमासु । संक्रान्तिवाचरं प्राप्य ज्ञानं कृत्वा
विचक्षणः । शान्तिवत्सुखसंयुक्तं कारणं कारणेष्वु-
भसु । तन्मध्ये दीपकं स्थाप्य प्रज्वलन् स्वेतेजसा ।
तन्मुखे मादकं स्थाप्य ब्राह्मणाय निवेदयेत् । अर्घ्यं च
पूर्ववत् कार्यमेकमभक्तान्तु पूर्ववत् । संवत्सरे तु संपूर्णं
कुर्यादुद्यापनं वधः" इत्यादि ।

तथा दग्धव्यवपत्नोऽवत भविष्योत्तरे “मानोद्दिने चिते
पक्षे अतीते चात्तदायथे । सर्वोद्दिभिस्तत्तयवान् सः
मापसुहृर्गो धूममांसमधुमैशुनकांस्तथात्रैः । अथ्यज्जना-
ञ्जनशिलातलचूर्णितानि प्रष्टीकृती पराकरोदहनीट-
शिङ्गैः । देवान् पितॄन् सुनिगणान् सज्जनाञ्जलीभिः
सन्तर्प्य पूज्य गगनात्तदहस्तोपमम् । छत्वा नये तिल-
यवान् वज्रयोहताक्तान् भूमौ खमेत् हृदि निधाय
दिनेऽवसिम्भम् । यानि त्वयोदयदिनेरिह वर्जितानि
द्रव्याणि तानि परिहृत्य दिने च पश्याम् । संप्राप्य
सुश्रवणकानिह वर्षमेव प्राप्नोति भारत ! एषान्
मनसे प्रसितानि” ।

विगतिवर्णनीयत मविष्णुपुं० “सप्रत्यां शुक्लपद्मे त माहः
 शुक्लां यो वजेद्वरः । जपेद्वचोति नाम भक्त्या पुनः
 पुनः । देवार्चनं वाद्यतं कृत्वेवं त जपेच्छुचिः ।
 ज्ञातः प्रस्थानकावे त उत्याने स्वर्जिते कुते । पात्र-
 यज्ञान् । पतितांश्चैव तथैवान्यवसायिनः । नाशपयेत्
 तथा भातुमर्चयेच्छ्रद्धयान्वितः । दद्वोच्चारयेद्भानोर्म-
 नवा ध्यानतत्परः । हंस हंस कपाचो ! त्वं अगतीनां
 गतिर्मेव । संसारार्थवसन्नानां त्वाता भव दिवाकर ।
 एक प्रसाद्योपवासानं कृत्वा मियतमानसः । पूजोक्ते एव
 वान्वेद्यः सगन् प्राप्स्यार्जुनीयकम्” शार्जुनीयकं, गोयक-
 द्रावदम्

स्त्रिविक्रमतीयायंतः विष्णुभक्तौतः "एकपत्रे तृतीयायां

बोपनाबो जितेन्द्रियः । मण्डलवृत्तयं कुर्व्याद् वषट्केन
 पृथक् पृथक् । मण्डलं दक्षिणं भागे चेतं कर्त्वात्
 ततो नरः । रक्तं मध्ये रवेः कुर्व्यात् तादृक्चेतं भ्रुवस्त्र
 त् । विष्णोः पदद्वयं तेषु पूज्यं स्यात् मण्डलेन त् ।
 भूमौ त् प्रथमं पादं द्वितीयं स्त्रियं मण्डले । तृतीये त्
 भ्रुवे देवे पूजयेत् प्रयतः शुचिः ॥

वृत्तान्तरं विष्णुधर्मोत्तरे "हितोद्योगप्रवक्ष्यामि शृणु !
 लैविकक्रमं व्रतम् । भूमिस्तु प्रथमः पादः क्षन्तिरिच्छं
 तथा परः । तृतीयो दिवि विज्ञेया देवदेवस्य चक्रिणः ।
 भुवः पतिः क्षता वज्रिर्निरिच्छस्य चानवः । दिशो-
 वतिष्ठथा सूर्यस्तस्य विष्णोः पदत्रयम् । ज्येष्ठे-
 युक्तातृतीयायां सोपवासा जितेन्द्रिय । कल्पे क्रूरजवे
 क्षाता वज्रं संपूजयेत्तरः । एतत् संवत्सरं कृत्वा नर-
 कलैविक्रमं व्रतम् । सर्वकामसमृद्धस्य यशस्य फलमश्नुते" ।
 वृत्तान्तरं विष्णुधर्मोत्तरे "पत्न्यानि ते महाभाग !
 तव लैविक्रमव्रतम् । तृतीयं नृपशार्दूल ! तन्मे
 निगदतः शृणु ! । ज्येष्ठे युक्तातृतीयायां नरः स-
 म्यगुपोषितः । भुवः सम्पूजनं कुर्व्याद्भूषणास्तुष्टेयमैः ।
 दामैः रत्नैश्च विविधैर्दंष्ट्रादु विभेषु दक्षिणाम् । वीज-
 पूष्पाणि पात्राणि वज्रिरगत्यानि भक्तितः । पूजैवमन्त्र-
 रिणस्य मास्यापादे विधीयते । दक्षिणा तत्र दातव्या
 तथा वासायुग द्विजे । दिवः पूजा च कर्त्तव्या आ-
 वण्य प्राग्वदेव तु । क्वचक्षोपानहं युग्मं दक्षिणा
 तत्र दापयेत् । एवं मासत्रयेणैव पारणं ग्रथनं भवेत् ।
 मासत्रयेण चान्येन ततो मासत्रये पुनः । ततो मास-
 त्रये चान्येन चान्यथा । विद्वेषमित्रं धर्मं च पार-
 णानां चतुष्टयम्" इत्यादि ।

त्रिविक्रमत्रिरात्रशतश्रुतं विष्णुरहस्ये "यत्त्रिरात्रशतं कुर्व्यात्
सहस्रिष्य जनादेनम् । कुर्वानां शतभादाय च याति
भवनं हरेः । नवम्यादिविते पक्षे नरोभागंशिरस्य च ।
पारमेत त्रिरात्रार्थां शतं द्वा विधिवत् श्रुती । अह्नधानो
जितक्रोधो नित्यस्त्रायी क्षमान्वितः । अभ्यर्चयेत् सदा
विष्णुं कर्मणा मनसा गिरा । अष्टोत्तरसहस्रम् शतं
वाचुदिनं जपेत् । अष्टम्यामेकभक्ताग्नी दिनत्रयवृणान-
वसेत् । एकादश्यां शुचि स्नाती वाचुदेवाचने रतः । द्वा-
दश्यां पूजयेद्देवं गन्धमाल्याविभेजनैः । त्रैविध्यपूजयोपा-
द्यैर्गौतम्यैश्च केषवम् । अनेन विधिना कृत्वा त्रिरा-
त्रार्थां शतं परः । निदापयेत् ततो भक्त्युद्विगेषवि-